

# Het blijft spannend rond David Geysen

Door Bert Jansma

**B**ij Toneelgroep de Appel – zaliger nagedachtenis – was regisseur David Geysen al een opmerkelijke figuur en dat zal hij voorlopig ook wel blijven. Hopelijk. Want zijn voorstellingen maken bij voorbaat nieuwsgierig. Ze hebben vaak iets hallucinerends, een onaangepaste durf en een opvallende kracht in vaak schots en scheef opgetaste associatieve beelden. De nieuwste voorstelling die hij samen met componist en musicus Carl Beukman maakte heet 'België', naar zijn land van herkomst. Wat mij betreft zeker niet de best gelukte van de voorstellingen die ik van Geysen zag ('Bacchanten' en 'Voor sommigen het eind van het land, voor anderen het begin van de wereld' bij De Appel en 'Polonium-210'). De vorm is hier wel erg rommelig, heeft veel van een serie 'performances' en biedt maar bij vlagen de omgewoelde mysteries van eerder werk.

De theateervloer lijkt op de uitdragerspuinhoop van het Waterloo plein uit de jaren zestig. En op de geluidsband horen we het nieuws uit de radio anno 2022: Euraziatische horden zijn Europa binnengevallen. Die radio zal een dunne rode draad blijven in dit 'België'. We gaan via nieuws-

flitsen terug naar 2016 en op die weg terug passeren we een hoop half sarcastische uitvergrotingen van de angsten en vrezen van Europa en vooral België. Want onze tweede leider door dit surrealistische panopticum is Louis Seynave, de door Geysen uit Hugo Claus' 'Het verdriet van België' geleende hoofdpersoon. Seynave gaat mee terug naar 2016 en is onderweg aan het werk aan zijn

*We zijn in het land van Dutroux, we zien kerk en staat toekijken bij een vrouw die seksueel wordt gebruikt*

boek 'Het Vervolg', zal in de politiek belanden en als minister in Congo zijn excuses maken voor wat België daar sinds koning Leopold II van bakte. Die lijn wordt pas echt overzichtelijk aan het slot waarin het voorafgaande door de 'trechter' (de vergelijking is van

Geysen zelf) wordt geperst en samengevat.

Het zijn dus vooral brokstukken België waar Geysen/Beukman als een bulldozer van beeld en (soms erg hard) geluid doorheen gaan. Provocerend, epaterend, af en toe verlucht met een dosis zwarte humor en bizarre poëzie. We zijn in het land van Dutroux, we zien kerk en staat toekijken bij een vrouw die seksueel wordt gebruikt, een Mariabeeldje wordt ook al oneigenlijk toegepast, we horen veel her en der geleende teksten over boeren en bier, over Zaventem en elders, we zien Ensor-achtige maskers. Het is veel, in vaak te lang volgehouden scènes. Verwarrend, ongemakkelijk, maar soms ook weer pijnlijk raak. Met naast Geysen en Beukman opvallende rollen voor twee nieuwkomers in het gezelschap, Katarina Justic en Ernst Löw. Chapeau voor hun vaak fysiek veeleisend werk. Dégradé, het 'label' van Geysen/Beukman heeft een waarderingssubsidie van Den Haag gekregen. Bedoeld om in de Appelloods aan de Laan van Poot een theaterbroedplaats annex presentatieplek te ontwikkelen. Het blijft spannend rond Geysen c.s.

Gezien in Korzo 22/9: Dégradé met 'België' van David Geysen en Carl Beukman. Met Katarina Justic, Ernst Löw, David Geysen en Carl Beukman. Op 14 en 15 december terug in Den Haag in Zaal 3 van Theater aan het Spui.